

Jens Peter Jensen: Jeg må sige, at den motivering, der er givet for den højtærede ministers lovforslag, og det indhold, der ligger i ordførerens anbefaling, for mig ikke er tilstrækkelig overbevisende til, at jeg kan stemme for det foreliggende lovforslag. Jeg synes, det ligger temmelig klart, som også det ærede medlem hr. Antonsen sagde, at det ikke er det saglige arbejdes byrde, der er årsag til, at man foretager denne udvidelse, men det rent politiske hensyn. Det har man nu ikke været så stærkt opmærksom på tidligere. Må jeg nævne, at efter valget i 1945 var der 11 radikale medlemmer i tinget og 18 kommunister. Da talte man ikke om, at der skulle ske udvidelse af antallet af statsrevisorer. Ved valget i 1950 var der 12 fra retsforbundet og 12 radikale. Da talte man heller ikke om at ændre antallet af statsrevisorer. Vi kan altså sige, at det politiske behov har været til stede tidligere i lige så høj grad, som det er nu.

Så vil jeg gerne spørge den højtærede minister: hvad er omkostningen ved denne udvidelse, og kunne man tænke sig, hvis man besluttede sig for udvidelsen, at dele omkostningen i 5 portioner i stedet for i 4? (*Indenrigsministeren* [Hans Hækkerup]: Der er ingen minister, der har foreslået dette her!). Nå ja, men så er det udvalget, undskyld. Der er ingen minister, der er ansvarlig for dette her; det bærer lovforslaget tilsyneladende også præg af.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bomholt): Hr. Jens Peter Jensen havde glemt at læse lovforslaget rigtig grundigt igennem; men det sker nok ved lejlighed.

Når dette sker nu, har det sin naturlige begrundelse. Finanslovforslaget er afleveret; vi står over for nye opgaver på dette felt, og vi mener enstemmigt inden for præsidiet og inden for udvalget for forretningsordenen, at en eventuel udvidelse er på sin bedste plads nu.

Enhver taler må jo have sin overbevisning i fred og have ret til at fremsætte sine anskuelser, og der er ikke andet at gøre end at tage de fremsatte anskuelser til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tilfølsbevilling for finansåret 1. april 1966—31. marts 1967.

(Lovforslaget (nr. 145) findes i tillæg D. sp. 4089, fremsættelsen i tidenden sp. 3570).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af statsbaneloven.

(Lovforslaget (nr. 146) findes i tillæg A. sp. 2819, fremsættelsen i tidenden sp. 3573).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Hans Lund: For mig er der ingen tvivl om, at det er med sorg i sindet, at ministeren for offentlige arbejder igen i år må foreslå takstforhøjelser ved statsbanerne. Men efterhånden er det jo blevet sådan, at man siger, at statsbanerne er en forretning, der skal drives forretningsmæssigt, og når det er sådan, må det også være rimeligt, at man giver ministeren bemyndigelse til at hæve taksterne i forhold til de kostudgifter, der er ved banerne. Ministerens lovforslag må ses på denne baggrund, og forhøjelserne skal nok betragtes som en ajourføring.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget, men vil dog gerne have lov til at sige, at vi omfatter en modernisering og en